

DIETBRAND, Tijdschrift van het Dietsche Geslacht, werd in oktober 1932 op initiatief van Wies Moens opgericht en hield na december 1939 op te verschijnen.

„Onze uitdrukkelijke wil is, met deze publicatie te midden van de Politiek te treden: waarachtig vormende, scheppende arbeid, welke tot onmiddellijk voorwerp heeft: de volksgemeenschap waartoe we behoren.” En: „Zoo is dan Dietbrand het orgaan van het Dietsche Geslacht dat, uit de verscheurdheden, uit den waan, het duister van een liberale, materialistische eeuw, den weg vond naar de groote, eenvoudige waarheden, die het vermechaniseerd Verstand slechts tot onheil van enkeling en gemeenschap vermocht te loochenen; waarheden die in hun volheid te erkennen en te beleven, waaraan gestalte te geven – in Staat, Cultuur en Kunst – de roeping is van ieder jong, daadkrachtig Volk.”

Wies Moens hield de leiding ervan in handen tot het tijdschrift ophield te verschijnen. Zolang Wies Moens het Verdinaso volgde, sloot Dietbrand nauw aan bij de beweging van Joris van Severen. Nadat deze zijn nieuwe mars-richting had geprononceerd en Wies Moens diens gevolg (augustus 1934) uit het Verdinaso trad, ging het tijdschrift zijn eigen weg: „Zoo laten wij dan onze samenhoorigheid belijden als kinderen van één gezin, en hart en handen heffen voor het behoud, voor de ver-

heffing en de bekroning van het Nederlandsche wezen”.

Van augustus 1934 af komen in *Dietbrand* artikelen voor die de Dinaso-standpunten bestrijden. Ook het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) wordt soms aangevallen wegens de dubbelzinnigheid, voortspruitend uit de aanwezigheid van elkaar tegensprekende tendensen, aldus in het laatste nummer van de vijfde jaargang.

De geest en de presentatie van *Dietbrand* zijn opvallend gelijklopend met die van het tijdschrift *Gudrun*. Beide zijn enigszins geestelijke erfgenamen van L. Dosfel en C. Verschaeve. Ze doen een beroep op de gevoelens en aspiraties van de katholiek-gelovige, Diets-nationale jongeren en jeugdorganisaties. In januari 1936 zegt de redactie nadrukkelijk: „*Dietbrand* (d.i. volkszwaard) is het orgaan van de volks-Dietsche gedachte. Geen Hollandsche en ook geen Vlaamsche uitgave, maar een tijdschrift voor het heele Nederland.”

Van de redactieraad maakten, behalve Wies Moens, E. Boonen, dr. H. Bruch, H. Krekel, Bittereinden (Zuid-Afrika), dr. J. Decroos, Ferd. Vercnocke, drs. W. Goedhuys en J.H. Broekman deel uit. Behalve politieke artikelen (W. Moens, V. de Landtsheere, ir. J. de Langhe, F. Parasië) bevatte *Dietbrand* ook literaire bijdragen, gedichten (P. Vlemmincx, J. Wicherink, T. van Tricht, D. Malherbe (Zuid-Afrika), P. Haimon, S.J. van der Molen, Aug. Heyting, G. Kettmann jr., Liesb. van Thillo), bijdragen over algemene cultuur (Anne de Vries, Marc Eemans), over geschiedenis (dr. H. Bruch, dr. J.G.A. Wilms, dr. P.W. Havelaar, dr. H. Krekel, M. van de Velde) en anderen. Ook V. Leemans en C. Verschaeve werkten enkele keren mee.

De gehele toon was in hoofdzaak groot-Nederlands. Het tijdschrift waarschuwde heftig tegen het Franse imperialisme. De solidaristische opvattingen van de redactie gaven onvermijdelijk aanleiding tot pro-Duitse en pro-Italiaanse sympathieën. „De Groot-Dietsche werkelijkheid overheerst alles.”

LITERATUUR: *Dietbrand*, tijdschrift van het Dietsche geslacht (1932-'39); - J. Schöffner, *Het nationaal-socialistische beeld van de geschiedenis der Nederlanden. Een historische en bibliografische studie* (1956).